

התבודדות. אין זה מקרה נדיר, במחלקת האי שקטים, לראות אדם עוזב את מטתו או מפסיק את שיחתו עם מישהו, ללכת לשכב על הרצפה באחד המסדרונות. כעבור זמן, יקום כאשר ששכב.

סירוב. כאשר הגיעה שעת הצהרים, התיישבה החולה ליד השולחן לאכול ושתי האחיות חייבו להאכילה, למרות רצונה. המזון הניתן בבית החולים עומד על רמה גבוהה מזו שבחוץ.

אי = שקטים

מלבד חלוקתם לשתי מחלקות (גבריים ונשים לחדר) מתחלקים החולים לשני סוגים יסודיים: שקטים ואי-שקטים. החולים השקטים חיים בחדרים פתוחים. ניתן להם חופש נדיב להסתובב ורק כאשר עוברת עליהם התקפה, הם מוכנסים לחדרים סגורים. ברגעים אלה יכול החולה להפוך פתאום לאדם מסוכן ביותר. הוא זורק כל הבא לידו — צלחות, כסאות כגרים — מתנפל על חולים אחרים או על האחיות, צועק ומשתולל. במצב זה, עלול החולה גם להתעלל בגופו הוא מבלי לדעת מה שהוא עושה.

במקרים מסוימים יש צורך להכניס את החולה לחדר בידוד ולמנוע ממנו תנועה חפזית עד אשר יירגע. המטרה עצמה מחוברת לרצפה. מחוסר חרדי בידוד, בהם אפשר להחזיק את החדר זה המשתולל מבלי שהדבר ישפיע על שאר החולים, נאלצים להשאיר את החולים במקומותיהם במחלקות הגדרות.

אין כמעט אחות או אח בבית החולים שלא עבר את „טבילת האש“ שלו — התנפלות אחד החולים, לפעמים מסוכנת — המשאירה סימנים ברורים על גוף המטפל. בכל זאת, יודעים הם כי החולים דומים לילדים הנתונים למצבי רוח רגועים החולפים באותה פתאומיות בה באו.

אולם אין משתמשים במעילי הלחץ המסורתיים, המהדקים את זרועות החולה לגופו ושוללים ממנו כל אפשרות להניען.

